El Girona s'exhibeix al camp del Llevant i encadena la tercera victòria consecutiva

Dos grans gols de Borja García i Stuani a la segona part donen els tres punts als de Machín, molt superiors, que es disparen en la classificació

Les millor imatges del Llevant - Girona

Si el repte era donar continuïtat a la magnífica imatge oferta contra el Madrid la setmana passada, el Girona no només ho va aconseguir sinó que ho va fer amb una autèntica exhibició al Ciutat de València. Feia molt de temps que el Girona no oferia una sensació de superioritat tan gran com la d'ahir contra el Llevant. Un recital de joc i futbol que va suposar la tercera victòria consecutiva d'un equip que es dispara a la classificació amb 15 punts. Malgrat no materialitzar el domini fins al golàs de Borja García [http://www.diaridegirona.cat/tags/borja-garcia.html] (m.58), la primera part dels gironins va ser de traca i mocador. El Llevant, reduït a la mínima expressió, mai no va ser rival per a un Girona que els va passar per sobre i va sentenciar al tram final gràcies a Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] (m.83). Tanta va ser la superioritat que els gironins no van patir en cap moment pel resultat. Bé sí, només en el darrer minut de l'afegit després que Ünal embrutís l'obra d'art blanc-vermella amb l'1-2. Els tres punts d'ahir confirmen que el Girona ja té presa la mida a la categoria i hi està creixent a passos de gegant. L'equip està de moda, sí, però el més important és que el coixí de punts respecte al descens s'eixampla cada cop més.

Ja ho diuen que si les coses funcionen no s'han de tocar. L'excel·lent rendiment ofert per l'equip contra el Madrid diumenge passat va fer que Machín ben pocs dubtes tingués a l'hora de tornar apostar pel mateix onze que s'havia carregat els campions d'Europa. A diferència del Madrid, que a Montilivi va venir a passar la tarda i es va veure desbordat per un Girona superior, el Llevant, en principi, semblava tenir la lliçó apresa. No només de la temporada sinó també del partit de Copa del Rei de fa deu dies, en què els granotes van imposar-se 0-2 a Montilivi. A l'hora de la veritat, però, res de res. El Llevant ni va saber ni va poder aturar el tifó gironí.

Els valencians van sortir d'entrada amb la mateixa idea de joc de fa dos dijous a la Copa: cedir la pilota al Girona, esperar l'error per sortir al contracop i arriscar ben poc en la creació del joc. Greu error. Els de Machín, molt còmodes amb l'esfèrica, van començar a trepitjar àrea ben aviat i de seguida van fregar el gol. Una intervenció salvadora de Raúl Fernández després d'una rematada a boca de canó d'Stuani, a centrada de Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html], va evitar que els gironins s'avancessin. El Girona ja havia avisat. I continuar fent-ho amb una falta directa de Granell que va sortir llepant l'escaire de la porteria. El partit podria haver canviat radicalment als dotze minuts quan l'àrbitre es va fer l'orni en una caiguda de Portu [http://www.diaridegirona.cat/tags/portu.html] davant Chema Rodríguez que hauria suposat la segona targeta groga del central del Llevant. El Girona era amo i senyor del matx davant un Llevant que, davant la incredulitat de la seva afició, esperava al darrere la seva oportunitat d'agafar el Girona al contracop. El primer xut dels

valencians arribaria al m.28 i Bounou [http://www.diaridegirona.cat/tags/yassine-bounou.html] aturaria bé la rematada de Bardhi.

El monòleg de la primera part del Girona no s'aturaria i Portu, després d'una gran jugada individual de Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html], i sobretot Bernardo, de cap, van tornar a estar a punt d'estrenar el marcador. El gol, però, no va arribar i la immensa superioritat mostrada pel Girona durant els primers quaranta-cinc minuts es va quedar sense premi. La inoperància del Llevant s'havia quedat sense càstig amb el risc que això suposava. I és que, després d'haver estat tan superiors i haver perdonat tant, els valencians continuaven vius i amb totes les opcions.

Un xut creuat de Morales que Bounou [http://www.diaridegirona.cat/tags/yassine-bounou.html] desviaria a córner era el senyal que el Llevant seria un altre a la represa. Els valencians havien avançat la línia de pressió i començaven a trepitjar àrea visitant. Tanmateix, el Girona no canviaria la seva idea de joc i quan semblava que el Llevant s'hi començava a posar, va trobar, per fi, el merescut premi. Seria Borja García qui obriria el marcador amb una espectacular gardela des de fora l'àrea, amb la dreta, que va superar Raúl Fernández després de tocar el travesser.

El partit s'encarava. El Llevant havia vist tallat de soca-real el tímid intent de reacció. No obstant això, restava molt de partit. Per aquest motiu, Machín va apostar per fer entrar un migcentre de contenció com Timor, sacrificant un home creatiu com Borja García. Mentrestant, el Llevant aniria introduint al camp tota la pólvora que tenia a la banqueta. El Girona començava a perdre presència en atac. Tocava fer un darrer esforç. No seria gens complicat. I és que el Llevant mai va arribar a posar en perill l'avantatge gironí. Això sí, el risc d'encaixar a pilota aturada feia que el partit no estigués tancat. D'això se'n cuidarien entre Portu, Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html] i Stuani. La connexió murciano-gironina-uruguaiana acabaria amb Pons sol dins l'àrea cedint per a Stuani que no perdonaria el segon. Ara sí, el partit estava tancat. Els tres punts no s'escapaven. El gol d'Enes Ünal en l'afegit només va servir per embrutir una victòria clara i convincent d'un Girona que es dispara a la classificació. La matinal havia estat rodona. A més a més, el triomf suposa també un cop d'autoritat i un missatge per als rivals de part d'un Girona que s'està fent un nom a Primera.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/11/06/girona-sexhibeix-al-camp-del/877733.html?utm_source=rss